

שד לשופטום לחמיות על פוחו אשר לא מלאן ימיו לעבוד
 על הפקודים ולא את אל אל ואמן אוש על דעת
 לשד עובר דבר מן המצוה בוד דמה עי זכו לשוב
 וזה סוד לשפוטו העדה עי עשרה אנשים בודים
 מן העדה לפי העת ארבעה למטה לון ואהרן ומושה
 ששה מבוננים בספר ההגו ובוטוהו הבריות מצע חמשה
 ועשרים שנה עי בני ששנים שנה ואל ותניב עד מבין
 ששנים שנה ומעלה לשפוט את העדה כי במעל האדם
 מעטו ימיו ובחלון אף אל ביושבי הארץ אמד לסוד את
 דעתם עי לא ישליונו את ומותם על הטהר במים אל
 ודחן אשו במים נואים ומעטים כדי מדעול אוש
 אל יטהר במה כלו זבל גמא בסלע אשר און בודי
 מדעול אשר נגעבו הטמא וטמא מומקן במותו חמור
 על העדה לשמרה נמשפטה אל ועש אוש ביום
 מן השושני מלאכה מן העת אשר זהיה גלגל השמש
 לחוק מן השעב מלאו כו הוא אשר אמד שמור את
 יום השבת לקדשן וזיום השבת אל ידבר אוש דבר
 ככל זרק אל ושה בדעתו כל אל ישפוטו על הון ובעע
 אל ידבר בדברו המלאכה זה עבודה לעשות למשנים
 אל יתהלך אוש בשדה לעשות את עבודת הפס
 השבת אל יתהלך הוץ לשדו על אלק באמה
 אל יאכל אוש ביום השבת כי אם חמין וכן האדם
 יזהר ואל יאכל ואל ישנה כי אם הוה במהנה